

چرا اولیاء نسبت به تنبیه بدنی فرزندانشان در مکتب خانه ها رضایت داشتند؟

۳ فروردین ۱۳۹۷ ساعت ۱۳:۲۷

تنبیه بدنی در مکتبخانه های قدیم از امور رایج آموزش بود. اگر در همه مکتبخانه ها هم تنبیه بدنی نبود، اما در بسیاری از آنها تنبیه از شیوه های رایج آموزش بود. گاهی برخی از معلمان نیز ابتکارت غریبی در تنبیه بکار می بردند و گویی به این وسیله تفریح می کردند . . .

کافه تاریخ- سبک زندگی

تنبیه بدنی در مکتبخانه های قدیم از امور رایج آموزش بود. اگر در همه مکتبخانه ها هم تنبیه بدنی نبود، اما در بسیاری از آنها تنبیه از شیوه های رایج آموزش بود. گاهی برخی از معلمان نیز ابتکارت غریبی در تنبیه بکار می بردند و گویی به این وسیله تفریح می کردند. برعکس امروز بسیاری از اولیاء نیز نه تنها چندان واکنشی در مقابل تنبیه استاد نشان نمی دادند؛ بلکه به اعتبار این گفتار قدیمی «جور استاد به ز مهر پدر» به معلم می سپردند که اگر کودک شیطنت کرد یا درس نخواند او را خوب تنبیه کند. در اردبیل رسم چنین بوده که معمولاً وقتی ولی طفلی او را به مکتب می گذاشت؛ این جمله را خطاب به آخوندباجی می گفت «اتی سنون، سوموگی منیم» یعنی گوشتش مال تو، استخوانش مال من» و این حکایت از آن داشت که اگر آنقدر به او چوب بزند و گوشتهای بدنش بریزد او رضایت خواهد داشت. البته در سطح عمومی جامعه نیز همین سلسله مراتب تا بالا ادامه داشت؛ یعنی حاکم شهر نیز می توانست به علت های مختلف پدری را به فلک ببندد و در حضور همه مردم وی را شلاق بزند.

منبع:

بابا صفری، اردبیل در گذرگاه تاریخ، تهران، بی نا، جلد سوم، ۱۳۶۲، ص ۱۶۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/36742> چرا اولیاء نسبت تنبیہ بدنیہ فرزندانشان بدنیہ تنبیہ نسبت اولیاء